

ת"פ 9608/08/13 - מדינת ישראל נגד בנימין חכם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9608-08-13 מדינת ישראל נ' חכם
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נאוה זרנגר

המאשימה

נגד

בנימין חכם

ע"י ב"כ עו"ד רמי פנירי ועו"ד אופיר כהן

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם הואשם לפניי בביצוע העבירות של גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), והסגת גבול, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין.
2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, בתקופה הרלוואנטית לכתב אישום עבדו הנאשם ומר אשר כהן צדק (להלן - המתלונן) ככבאים בתחנת כיבוי האש ברח' יגאל אלון 67, תל-אביב (להלן - התחנה). המתלונן אסף מעובדי התחנה כסף מזומן, בסך של 1,900 ₪ (להלן - הכסף), לצורך ארגון מסיבת סיום לאחד העובדים.
3. בעובדות כתב האישום נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:
 - ביום 2.4.13, בשעה 07:00 או בסמוך לכך, הניח המתלונן את הכסף בארוננו האישי בתחנה (להלן - הארון), בין בגדיו, ולאחר שנעל את הארון עזב את המקום. בין יום 2.4.13 ליום 7.4.13, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הסיג הנאשם את גבול הארון בכך שפרץ אותו במטרה לבצע גניבה. לאחר מכן גנב הנאשם את הכסף מתוך הארון.
 - ביום 27.4.13, לאחר שמפקד כיבוי האש בתל-אביב, מר דורון נתנאל, הודיע לאנשיו שכולם יצטרכו לבצע בדיקת פולגרף, פנה הנאשם למתלונן וטען כי הכסף נגנב על ידי המנקה בתחנה, אך ביקש מהמתלונן לשמור את הדבר בסוד שכן ברצונו להציל את המנקה ולהחזיר את הכסף שנגנב מבלי לחשוף אותה (להלן - "סיפור המנקה").

- ביום 30.4.13 התקשר הנאשם למתלון וסיכם עמו שידאג להחזיר את הכסף בתשלומים. בתמורה ביקש הנאשם מהמתלון לשנות את גרסתו, באופן שלא יפיל את המנקה, ובהמשך התקשר שוב למתלון וטען כי שוחח עם המנקה והיא תחזיר את כל הכסף.
4. עוד יש לציין, כי בסופו של דבר החזיר הנאשם את הכספים למתלון, בנסיבות ובאופן שעוד יפורטו בהמשך הדברים.
5. הדיון בתיק החל בפני מותבים אחרים, אך שמיעת הראיות התקיימה לפני. תשובת הנאשם לאישום ניתנה מפי בא-כוחו, בפני כב' השופטת ה' נאור, כדלקמן:
- הנאשם כופר במיוחס לו וטוען שהלוקר היה פתוח, על כן הוא לא הסיג גבול. ברגע שחבר נתקע ללא מכנס אחרי משמרת, החברים יכולים לקחת מכנס אחד מהשני, כאשר מדובר ברכוש השייך לכיבוי והצלה במקום עבודתו. הוא לקח מכנס והסתבר יותר מאוחר שהיה בו כסף. הוא לא ידע על הכסף שבכיס.**
- הוא לקח את המכנס כי הוא חזר ממשמרת עם מכנס רטוב והיה זקוק למכנס אחר. מדובר בחבר טוב עם לוקר פתוח... עלה שנגנב הכסף וכל העובדים במשמרת היו בחקירה, כולל הנאשם. הוא היה מוכן לשתף פעולה עם החקירה וללכת לבדיקת פוליגרף, אלא שלמרבה הפתעתו אשתו שעמדה לכבס את המכנס מצאה את הכסף בכיס. אשתו אמרה שיש 1900 ₪ בכיס והוא קישר שמדובר בסכום שעליו דובר בעבודה.
- הוא פנה לחבר ולמפקד שלו וניסה למצוא סיפור כיסוי. הוא החזיר את הכסף ולא בפעם אחת, כדי למצוא סיפור כיסוי להחזרתו. החזרת הכסף היתה ביוזמתו. כשהוא גילה שהכסף במכונת הכביסה, הוא החזירו (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 1 ואילך).

ב. עיקר פרשת התביעה:

6. נוכח גדרי המחלוקת בין הצדדים, כפי שתוארו לעיל, העידו מטעם המאשימה המתלון ומר נתנאל בלבד. כמו כן הוגשו מספר מוצגים בהסכמה (ר' בפרוטוקול, עמ' 12. ב"כ הנאשם התנגד להגשת הדיסק ת/4, הכולל הקלטות של שש שיחות שערך המתלון עם הנאשם, ולעניין קבילותו נתייחס בהמשך הדברים).
7. שלוש הודעות המתלון (ת/1, ת/2 ות/3) הוגשו חלף חקירתו ראשית, וכמו כן הוגש באמצעות הדיסק (ת/4). בהודעתו הראשונה (ת/1, מיום 10.4.13) סיפר המתלון כי ביום 2.4.13, בתום העבודה, הוא הניח בארון את הכסף, בתוך מעטפה, נעל את הארון והלך לביתו. ואולם, כשחזר לעבודה ביום ראשון (7.4.13) הוא הבחין שדלת הארון פתוחה, הלשונית של המנעול במצב סגור והסוגר הפנימי קצת עקום, והמעטפה עם הכסף נגנבה. בהודעתו השנייה (ת/2, מיום 18.4.13) הבהיר המתלון כי הכסף היה גם בתוך ניילונית. המתלון ציין כי אינו חושד במי מהכבאים, אך גם טען כי אינו מחפה על מי מהם או על עצמו.
8. בהודעתו השלישית (ת/3, מיום 30.4.13) הוסיף המתלון וסיפר כלהלן:

...בן חכם (הנאשם - ש.א.) התקשר אלי, אמר לי שהוא יודע מי לקח את הכסף ואני חייב לשמור את זה בסוד, אני אמרתי לו שיספר ואז הוא התחיל לספר לי סיפור על המנקה שהייתה עם

הבת שלה בעבודה והארון שלי היה פתוח והבת שלה פתחה את הארון וראתה שקית מבצבצת והיא לא עמדה בפיתוי והילדה שלה לקחה את השקית. זה שזה היה בשקית, זה פרט שרק גנב יכול לדעת את זה. אמר לי תשמע, אני מכיר אותה טוב ואת המשפחה שלה ועכשיו היא מתחרטת ואסור שאף אחד ידע כי יפטרו אותה, היא אישה מסכנה, היא היתה פעם נרקומנית. אחרי שיחה של רבע שעה אמרתי לו שאני לא יכול להגיד שמצאתי את זה בבית, ואני מח(ו)יב לספר את זה לקצין שלי ואני לא משתף פעולה עם דבר כזה, הוא ניסה כמה פעמים לשכנע וראה שאני לא זורם ואמר נראה לך זה היה בצחוק אני לא יודע מי לקח את הכסף.

ביום שני 29.4.13 עירבתי את חבר שלי, אלעד ברזילי, וסיפרתי לו את כל הסיפור שסיפרתי לך, ושאלתי אותו איך זה נשמע. הוא אמר שזה נשמע חשוד ביותר והייתי חייב לזרום איתו כדי לקבל את הכסף, וזה משהו שלא עשיתי. אחרי שיחה איתו הוא המליץ לי לצלצל אליו... ולנסות ולהחיות את השיחה שכביכול הייתה בצחוק, ולהגיד לו שאני גם חושד במנקה, ולהגיד לו שאני מסכים לומר שמצאתי את הכסף בבית, כדי לחשוף את הסיפור. התקשרתי אליו בערב והוא היה בדרך לסינמה סיטי. אמרתי לו אני חושד(ד) במנקה, ראיתי אותה בבוקר, וראיתי לה בעיניים שזאת היא. אמרתי לו תראה אם אתה מכיר אותה ואתה יכול לזרוק לה שתחזיר ואני מוכן להגיד שהכסף נמצא בבית. מפה הוא התחיל להתלחשש והוא אמר שידבר איתה מחר ונראה לאן זה זורם, זו שיחה שאני כבר הקלטתי. הוא אמר שאם היא רוצה להחזיר את הכסף ואין לה את הכסף, אמרתי לו שתיתן בכמה פעמים והוא אמר שאם אני יודע בוודאות שזו היא, אני אשים עליה את הכסף. ידוע לי שבין יום שבת לראשון הוא החזיר לחבר שלו 1,000 ₪ מתוך 2,000 ₪ שהוא היה חייב לו במשך יותר משנה.

הוחלט שהוא יחזור אלי למחרת והוא כבר בשעה 09:00 בבוקר חייג אלי, לא עניתי לו כי ישנתי וכשקמתי ראיתי הודעה "אשר תגיד שמצאת אני כבר יארגן לך את הכסף". התקשרתי אליו גם בשיחה מוקלטת, שאלתי אותו מה קורה, והוא אמר עדיף שלא תדע בראשון לחודש אני אביא לך 1,000 ₪, ובראשון הבא אני אביא לך עוד 900 ₪. אמרתי לו טוב, נראה איך אני אעשה את זה כי אני צריך להביא לשאול, הקצין שלי, את הכסף במידי, כי סוכם בינינו שאני אומר שמצאתי בבית. מהרגע שהקלטתי את השיחה שאול הקצין שלי יודע הכל. אני כבר הבנתי שהוא מפיל עליה, בלי שהיא תדע...

ביום ראשון האחרון הקצין ידע גם את המפקד ואני זומנתי לשיחה עם המפקד וסיפרתי לו את כל מה שאני אומר לך. חזרתי מהשיחה ובן היה עוד בתחנה ואלעד, חבר שלי, אמר לי שהוא חיפש אותי כבר פעמיים. בן בא ושאל אותי מה היה ואמרתי לו שניסיתי להגיד שהכסף בבית אך הם לא האמינו לי ודחפו אותי לפינה ויעשו לי פולגרף, אז אמרתי שעזרת לי למצוא את הגנב. כל זה כמובן מתואם עם המפקדים שלי. הוא הבין שלא היה לי ברירה, ואז הוא אמר היא לא בדיוק אמרה שהיא גנבה את הכסף, ראיתי לה בעיניים שזאת היא ואמרתי אני אשים עליה את הכסף. אמרתי לו שזה נשמע מופרך...

הוא אמר לי שהוא הולך למפקד וביקש מכנס וחולצה כי הכל רטוב מהלילה, והבאתי לו. הוא צלצל אלי אחרי השיחה ואמר לי שהם חושדים שזה אני עכשיו, רציתי לעזור לה. אתה יודע שאחרי זה הוא אמר שהוא מצא את זה במכנס שלי, שהוא לקח ללא רשות. את המכנס הבאתי לו ביום ראשון האחרון, עכשיו... (ר' ת/3, שורה 3 ואילך. ההדגשות הוספו).

9. המתלון נחקר נמרצות על ידי ב"כ הנאשם, בחקירה נגדית, אך עמד על גרסתו. ב"כ הנאשם - שגם הגיש את המזכר שערך המתלון אודות השתלשלות האירועים (נ/3) - ביקש להצביע, בסיכומיו, על אי אילו סתירות בעדותו של המתלון. ואולם, אין לקבל את הטענות. מעבר לכך שמדובר בעניינים שוליים לחלוטין, הלכה למעשה כל הדיון בהם הוא מיותר למדי נוכח גרסתו דהיום של הנאשם. כזכור, על פי גרסה זו, אין כל מחלוקת כי הסיפור שסיפר המתלון הינו סיפור אמת, דהיינו: שהמתלון אמנם הניח את הכסף בארון, ושהכסף נלקח מהארון ללא ידיעתו, כאשר כיום הנאשם מודה שהוא זה שלקח את הכסף (לגרסתו בבלי דעת). אמנם, כך לטענת הנאשם, הארון לא היה נעול, אך כבר בשלב זה יש לומר כי אין כל סיבה להעדיף בנקודה זו את גרסת הנאשם על פני גרסת המתלון.

10. כאמור, מטעם המאשימה העיד גם מר נתנאל. הודעתו של העד הוגשה חלף עדותו הראשית (ת/13, מיום 30.4.13) ובמסגרתה הוא סיפר כדלקמן:

...הסיפור התחיל לפני כשבועיים כאשר נודע לי שנפרץ ארון אישי של אחד הכבאים, של אשר (המתלון - ש.א.) שנמצא באביב ב' שזה קוד התחנה ביגאל אלון. מהארון נגנבו 1,900 ₪ אשר נאספו ע"י אשר מאנשי המשמרת לצורך קיום מסיבת פרישה (לא) חד העובדים. מפקד המשמרת שלו או סגנו דיווחו לי על המקרה וישר הגעתי לאחר כמה שעות לתחנה כדי לראות במה מדובר, מהסתכלות שלי מהבדיקה שלי בארון המדובר ראיתי שהארון נפרץ בכוח מפני שהלשונית של המנעול היתה מעוקמת. משיחה שלי עם אשר הובהר לי שהכסף היה בשקית והוסתרה בתוך הבגדים שבארון ובבוקר של אותו יום כאשר הגיע לעבודה הוא זיהה מיד שהארון נפרץ. הבגדים ותוכן הארון לא הוזזו אבל השקית עם הכסף נעל(מה). מפקד המשמרת נתן לאשר ללכת הביתה לבדוק אם אולי שכח הכסף בבית, אבל הוא חזר ולא נמצא הכסף. לדברי אשר הוא בטוח במאת האחוזים שהכסף הושאר במקום בארונית. אותה תקופה שמדובר היתה תקופה של שישה ימים, מפני שאשר עובד משמרות 24 על 48 שעות, ולאחר המשמרת שהוא שם את הכסף בארון הוא היה יום אחד בחופש, דהיינו שישה ימים הכסף היה בארון.

אני מיד ששמעתי את המקרה ובחנתי אותו, הודעתי שהחקירה לצורך העניין תעבור למשטרה לחקירה פלילית, על מנת למצוא את האשם ואותו אחד שיתפס ברור מה (י) היה דינו. נשלחה לכם רשימה של כלל העובדים שהיו בתחנה במהלך ששת הימים האלה היה מדובר כ-16 או 17 איש כולל מפקד התחנה והמנקה ואז התחלתם את החקירה שלכם כאשר הוברר לאנשים שבמידת הצורך ישלחו כל האנשים לבדיקת פוליגרף. ביום חמישי הזה, לא זוכר תאריך, בשיחה ביני לבין מפקד המשמרת וסגנו הובהר לי שמישהו פנה לאשר על מנת לתאם החזרה של הכסף ועדיין הם לא רוצים לחשוף את הזהות עד שזה יהיה בטוח. בערב יום חמישי הגעתי שוב לתחנה בסביבות 20:00, דיברתי עם סגן מפקד המשמרת והוא מסר לי שמדובר בבן חכם (הנאשם - ש.א.) אשר היה בדין עם דברים עם אשר במהלך כל השבוע על מנת להחזיר את הכסף לכאורה שנגנב ע"י המנקה. הוא אמר להעביר חלק מהכסף וזה יתבצע כנראה ביום שישי בבוקר, העברה של חלק מהכסף. ביום ראשון בשעה שבע בבוקר זימנתי את מפקד המשמרת וסגנו ואשר, על מנת לשמוע ממקור ראשון את השתלשלות העניין. אשר טען שבן דיבר איתו משהו כמו שבת שעברה ואמר לו זו כנראה המנקה שגנבה את הכסף והוא רוצה להציל אותה בזה שהוא ידאג להחזיר את הכסף בשמה מבלי לחשוף אותה. הוא הציע לו שאשר יטען שהוא גילה

את הכסף בבד במכנסיים שחזרו מהכביסה ולכן בעצם לא היתה פה גניבה. אשר שיתף איתו פעולה לכאורה מתוך ידיעה שהוא יחשוף את כל האמת בפני המפקדים שלו. הוא הקליט מספר שיחות שנערכו ביניהם, שמר sms, ויש בידיו את שורת ההפקדה של 400 ש"ח מהחשבון של בן לחשבון שלו בבנק.

בשעה 11:00 זומנו למשרדי מפקד משמרתו של בן רוני מזרחי ובן ובשיחה שנערכה בינינו בקשתי מבן שיספר לנו את השתלשלות העניינים. בן טען שאשר חשד במנקה ולכן מתוך ידיעה שבן מכיר את המנקה הוא ביקש ממנו שיעזור לו לבדוק אם היא לקחה את הכסף ואם אפשר להחזיר אותו. שאלתי אותו אם הוא דיבר עם המנקה ואם המנקה יודעת שהעביר בשמה את הכסף והוא ענה בשלילה. הקשיתי עליו ואמרתי לו שהארון נפרץ ושאי לא מאמין שהמנקה הייתה פורצת ארון ושלטענת אשר הוא זה שפה אליו, הכוונה שבן פנה לאשר, בן התעקש שלא הוא זה שפנה ראשון לאשר ושאי לא שום קשר לעניין שמעבר לזה הוא רק רצה לעזור למנקה. הבהרתי לו שגרסה שלו לא נשמעת לי אמינה ושמבחינתי הוא החשוד העיקרי במעשה...

אמרתי לו פעם נוספת שבמידה והוא רוצה להתוודות ולהתפטר מרצונו אשתדל להימנע מלהמשיך את ההליך המשטירתי. בן חזר ואמר שהוא בעצם לא אשם ולכן הוא רוצה שהדין ימ(וצה). כשעה שעה וחצי לאחר שבן יצא ממשרדי התקשר אלי לפלאפון הנייד וביקש להיפגש איתי בשנית. אמרתי לו שאין בעיה שבשעות אחר הצהריים אני אהיה בתחנה ואפגוש אותו רבע שעה. לאחר מכן התקשרה אלי אשתו וסיפרה לי גרסה חדשה. לטענתה היא כיבסה את המכנסיים של בן והיא מצאה בתוכם 1,900 ₪, וכאשר שאלה אותו לפרש הסכום הזה הוא לא ידע להשיב לה ולאחר מכן אמר שבמקרה הגיע אליו כסף שנגנב והגיע אליו בטעות ואז אמרתי לה איך יכול להיות שהגיע אליו הכסף ושמעתי ברקע של השיחה שהוא אומר שהוא השאיל מאשר מכנסיים ובתוכם היה הכסף, והקשיתי עליה ואמרתי לה שהארון נפרץ והוא לא היה פתוח מלבד זאת גם במידה והיה לוקח מאשר מכנסיים הכסף לא היה בכיס משום שהכסף היה בין זוגות המכנסיים שבארון ולא בכיס המכנסיים. בהמשך שאלתי אותה אם אשר יודע שהשאיל ממנו את המכנסיים והאישה ענתה שהוא לא אמר לאשר שום דבר על המכנסיים. הבהרתי שלא אוכל לעזור לבן מלבד האופציה שיתפטר ללא המיצוי הפלילי...

...הוא (הנאשם - ש.א.) המשיך לדבוק בגרסה ולא היה מוכן להתפטר ואמר שהוא יבצע את כל ההליכים האפשריים על מנת להישאר בעבודה בכל מחיר...

בפגישה הזו הוא נתן לי את ה-1,500 ₪ הנותרים... (ר' ת/13 שורה 2 ואילך).

11. כמו המתלונן, גם מר נתנאל נחקר נמרצות בחקירה נגדית, וגם הוגש הדו"ח שהוא ערך בעקבות הפרשה (ר' נ/2). מר נתנאל עמד על גרסתו, ולא עלו בחקירתו סתירות מהותיות שיש בהן כדי לגרוע ממהימנותו. לשאלת הסניגור בעניין הכסף שהנאשם החזיר לו השיב מר נתנאל כי הכסף נראה חדש "ולא מכביסה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 31).

12. ב"כ הנאשם העלה טענות שונות כלפי מר נתנאל, וחקר אותו נמרצות בעניין ניסיונו להגיע עם הנאשם להסכמות אודות התפטרות. ואולם, מדובר בנושא שהינו חסר רלוואנטיות להליך שלפניי. אין מחלוקת, כי הנאשם דחה את הצעותיו של העד, ולא הודה בגניבת הכסף אלא דבק בגרסתו, ועל כן הדין ודברים שנערך בין העד לבין הנאשם בנושא הנ"ל אינו מעלה ואינו מוריד בכל הקשור לסוגיות

הטענות הכרעה לפני.

13. שתי ההודעות שנגבו מהנאשם, במהלך חקירתו במשטרה, הוגשו בהסכמה. בהודעתו הראשונה (ת/11, מיום 18.4.13) הכחיש הנאשם, לקונית, כל קשר לגניבה או ידיעה אודותיה. בהודעתו השנייה (ת/5, מיום 1.5.13), בה נחקר הנאשם באזהרה, סיפר הנאשם כלהלן:

ת. הייתי במשמרת, לא זוכר תאריך, בלילה בשעה 22:00-00:00 נכנסתי להתקלח, הלכתי לארון שלי, פתחתי את הארון שלי ולא היה לי מכנסיים להחליף, ראיתי ארון פתוח, ניגשתי, הוצאתי מכנס ולבשתי אותו. אחרי זה הלכתי לישון, בבוקר קמתי, לא זוכר אם היו אירועים באותו בוקר, הלכתי לבית הרגיל והורדתי את המדים, שמתי בכביסה וזהו. אחרי כמה ימים היה סיפור עם אשר, לא קישרתי את זה בכלל שזה קשור אלי. הוא היה בחופש ולא עלה בדעתי, אמרו שפרצו את הארון ולא קישרתי. אחרי זמן מסוים אישתי אומרת לי שהיא מצאה כסף במכנס של העבודה, ישר ידעתי למה זה קשור והחזרתי את הכסף בסופו של דבר.

....

ש. איפה המכנסיים עכשיו?

ת. לא יודע.

ש. לקחת מכנסיים מחבר שלך ואתה לא זוכר אם החזרת לו או לא?

ת. לא החזרתי לו אותם, שכחתי מזה בכלל... (ת/5, שורה 7 ואילך).

14. בהמשך הדברים - בהתייחס ל"סיפור המנקה" - טען הנאשם (בהודעתו ת/5):

ש. מה הסיפור עם המנקה?

ת. זה סיפור שאני כביכול המצאתי אותו בשביל להחזיר את הכסף, וזה היה טעות.

ש. למי סיפרת את הסיפור.

ת. אמרתי לאשר ולמפקד שלי וזהו.

ש. למה היית צריך להמציא את הסיפור?

ת. הגעתי למצב שהתבלבלתי, הייתי מבולבל ורציתי להחזיר את הכסף.

ש. ממה היית מבולבל?

ת. מהסיטואציה, היינו פה במשטרה ופתאום מצאתי את הכסף בבית והייתי מבולבל.

ש. בוא נחזור למכנסיים, מתי אשתך מצאה את הכסף?

ת. או יום ראשון או יום שני בשבוע שעבר. אני לא סגור על זה. אני זוכר שאותו יום או יום למחרת אשר התקשר אלי.

ש. כלומר, אם היום אנחנו בחודש חמישי וזה נגב בתחילת חודש רביעי, המכנס

שכב מספר שבועות בבית שלך?

- ת. כן.
- ש. מי יצר קשר ראשון בקשר לכסף, אתה עם אשר או אשר איתך?
- ת. דיברנו על זה בתחנה הוא התקשר אליי ואמר שהוא ראה את המנקה לחוצה, שאל אם אני יכול לדבר איתה, אמרתי לו שכן ואני אחזור אליו. הוא אמר תגיד לה שאם זה היא שתחזיר את הכסף ואני אגיד שאני לא יודע כלום ומצאתי.
- ש. אתה חבר טוב של אשר?
- ת. כן.
- ש. למה לא סיפרת לו את האמת?
- ת. עוד פעם, הייתי מבולבל... (ת/5, שורה 32 ואילך).
15. לבסוף הוגשו מטעם המאשימה מספר מוצגים נוספים, הכוללים מספר מזכרים וכן, כאמור, את הדיסק ת/4 ואת דו"ח השמיעה הרלוואנטי (ת/12). הדיסק, כזכור, הינו דיסק הכולל הקלטות של שש שיחות שנערכו בין המתלונן לבין הנאשם. הקלטת השיחות נעשתה על ידי המתלונן, ונוכח התנגדות ההגנה התקבל הדיסק בכפוף להחלטה בדבר קבילותו במסגרת הכרעת הדין (ר' בפרוטוקול, עמ' 6).
16. ב"כ הנאשם ערך, בסיכומיו, מתקפה-רבתי נגד קבלת הדיסק, שלטעמו אינו עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה באשר לקבילותן של הקלטות. ואולם, אין לקבל את הטענות. המתלונן העיד כי הוא עצמו הקליט את השיחות, ואף הנאשם סיפר על שיחות טלפוניות שנערכו בין השניים, ועל כן על פני הדברים ניתן לקבל את ההקלטות. אכן, אחת מהשיחות הוקלטה רק בחלקה, אך אין בכך כדי לגרוע מעצם קבילות ההקלטות, בוודאי לא של יתר השיחות. זאת ועוד: הלכה למעשה הדברים שנאמרו בשיחות הנ"ל אינם שנויים כיום במחלוקת של ממש בין הצדדים. לפיכך, בכל מקרה, מדובר בראייה שמשמעותה ההוכחתית הינה שולית בענייננו, וממילא גם משמעות שאלת קבילותה אינה אלא שולית שבשולית.

ג. עיקר ראיות ההגנה:

17. מטעם ההגנה העידו הנאשם, אשתו (גב' שירן חכם) ובן דוד של הנאשם (מר דורון חכם), העובד ככבאי, הגם שלא יחד עם הנאשם. בחקירתו הראשית חזר הנאשם פחות היותר על הגרסה שמסר בהודעתו ת/5, אם כי תוך תוספות משמעותיות. הנאשם טען כי בתחנה לא היתה בעיה לקחת בגדים מארונות של חברים טובים, וסיפר כי הוא והמתלונן היו "חברים טובים מאוד" (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 31 ואילך).
18. בהמשך דבריו טען הנאשם, כי במהלך שירותו בתחנה במשך תקופה של כחמש שנים, היו הרבה פריצות לארונות של הכבאים ואף לו לקחו פעם מכונת גילוח (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 6). הנאשם הוסיף וסיפר, בחקירתו הראשית, כלהלן:

ש: אתה בש' 74 ואילך בחקירה שלך (ת/5 - ש.א.) אמרת שהחזרת את כל הכסף אבל לא בבת אחת כדי שלא יהיה שקוף. תסביר למה התכוונת.

ת: ברגע שאישי גילתה את הכסף בעצם, נכנסתי לסוג של סרט בראש. נבהלתי, ולא ידעתי מה לעשות. נבהלתי כי פחדתי שיגידו שאני גנבתי את הכסף לא גנבתי את הכסף. לקחתי מכנס ולא ידעתי שהיה בו כסף בפנים, ואחרי זמן מה אישתי מצאה כסף במכנסיים.

ש: עד שאישיך מצאה את הכסף במכונת הכביסה. אתה שוחחת יחד עם אשר, מסרת כל מיני גרסאות כאלה ואחרות על המנקה. למה? מה הביא אותך לומר את כל הגרסאות האלה.

ת: פחדתי, פחדתי שיגידו שאני גנב. השם שלי חשוב לי, ונקלעתי לסוג של לחץ ובלבול, משתי טעויות שאדם יכול לעשות עשיתי 120 טעויות. ברגע שידעתי שהכסף נמצא אצלי, ניסיתי להחזיר אותו נכון שניסיתי לספר סיפור שפחדתי התבלבלתי, פעם ראשונה שנתקלתי בסיטואציה כזו.

...

ש: אם לא היית אומר לאשר שהכסף נמצא אצליך, באיזה דרך יכלו לדעת על הכסף שנמצא אצלך מדובר בכסף מזומן.

ת: לא יכלו לדעת, אם הייתי סותם את הפה לא הייתי נמצא פה היום. אבל אם זה היה קורה גם היום הייתי מחזיר את הכסף, אמנם לא בדרך שעשיתי בעבר, כי אני לא אחד שגונב. היו לי ייסורי מצפון שהכסף שכב אצלי בבית. אני אדם מאמין שהולך להתפלל.

ש: למה האשמת את המנקה.

ת: כולם חשדו במנקה. הרוב חשדו בה ובגלל זה תמיד ציינתי בפני אשר אל תזכיר את המנקה אל תגיד שזה היא, אני אחזיר לך את הכסף.

ש: למה דיברת פעם אחת על 400+500 ופעם אחת 900-1000.

ת: כי זה היה חלק מהסיפור כביכול, אם לקחה את הכסף איך תחזיר את זה במכה אחת. זה אחד הסרטים שנכנסו לי בראש, רציתי להחזיר את הכסף.

ש: כשאתה החזרת את הכסף איזה כסף החזרת?

ת: עשיתי העברה מחשבון הבנק שלי לאשר. ואח"כ באותו יום שהייתי אצל דורון וחזרתי הביתה, לא חזרתי הביתה, אישתי היתה אצל חמתי ודיברנו על העניין, לקחתי כסף מאשתי מה שיש לה בתיק, היא עצמאית, ואחרי זה הפקדתי לה את הכסף או משהו כזה.

ש: תחיד את התשובה, כסף שהיה אצל אשתך או שהכסף שנמצא במכנסיים.

ת: לא. הכסף שנמצא במכנסיים לא הוחזר. לא ראיתי חשיבות. החזרתי כסף תמורת כסף, היה חשוב לי להחזיר את הסכום (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 11 ואילך. ההדגשות הוספו).

19. בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם כיצד דבריו מתיישבים עם גרסת המתלונן, שלפיה הכסף לא היה

בתוך המכנסים. כמו כן נשאל הנאשם מדוע לא החזיר את הכסף, שלטענתו עבר כביסה, מיד עם מציאתו. הנאשם התקשה ליתן תשובות של ממש לשאלות אלה, כלהלן:

ש: המתלונן אומר שהכסף היה מתחת למכנסים, ולא בתוך הכיס של המכנסים. מה יש לך לומר.

ת: אני לא יודע איפה הכסף היה. אני לקחתי מכנסים.

ש: הכסף לא היה בתוך כיס, אלא מחוץ לכיס, מתחת לכל ערימת המכנסים.

ת: אני מבין מה שאת אומרת. לא ידעתי איפה הכסף היה. אני לא יכול להגיד לך איפה הכסף היה.

ש: לפי גרסתך הכסף היה בתוך כיס המכנס.

ת: לפי הגרסה שלי אישתי מצאה את הכסף בתוך מכונת הכביסה.

ש: מכובס?

ת: כן.

...

ש: לא החזרת את הכסף הרטוב.

ת: לא היה נראה לי רלוונטי, מה שהיה לי נראה רלוונטי להחזיר את הכסף

ש: איזה ניילון היה עטוף.

ת: ניילון של דפדפת. של דפים.

ש: איך אתה יודע שזה בניילון אם הוא כובס.

ת: כי הניילון היה עם הכסף. כן הוא נשאר למרות הכביסה (ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 27 ואילך. ההדגשות הוספו).

20. מעבר לכך שהנאשם לא הצליח ליתן הסבר של ממש מדוע הוא היה צריך להמציא את "סיפור המנקה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 35), הוא התקשה להסביר כיצד סיפור זה, שהינו לדבריו בדיוני לחלוטין, כלל את הפרט המוכמן של הניילונים שבצבצה:

ש: אמרת למתלונן בשיחת טלפון שהבת של המנקה לא עמדה בפיתוי ולקחה את השקית.

ת: זה היה סיפור כיסוי.

ש: איך ידעת לומר שהשקית בצבצה.

ת: זה היה שקר. סיפור כיסוי. מה יש לבת של המנקה לעשות עם המכנסים.

ש: בפועל השקית היתה מתחת למכנסים.

ת: אני לא יודע.

ש: השקית באמת בצבצה מתחת למכנסים, כלומר היא היתה מתחת למכנסים.

- ת:** שום דבר לא בצבץ.
- ש:** זה מה שאמרת שהבת של המנקה ראתה שהשקית בצבצה.
- ת:** זה סיפור דמיוני.
- ש:** איך זה שהסיפור הדמיוני שלך קלע למציאות הנטענת.
- ת:** לא יודע. בסיפור הדמיוני אמרתי שזה היה בין המכנסיים. הנה הסיפור הדמיוני שלי (ר' בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 13 ואילך).
21. מטעם ההגנה העידו כאמור גם בן דודו של הנאשם ואשתו. בן הדוד, מר דורון חכם, העובד ככבאי בתחנה אחרת, לא היה עד לאירועים מושא כתב האישום וממילא לא יכול היה לומר לגביהם דבר. יחד עם זאת, מר חכם טען כי מניסיונו ככבאי - לרבות בעבר בתחנה דנא - הוא יודע שיש כבאים אשר אינם נועלים את ארונותיהם, הגם שלדבריו הוא-עצמו כן מקפיד לנעול את ארונו (ר' בפרוטוקול, עמ' 39 שורה 32). מר חכם הוסיף וטען כי נהוג בין כבאים ליטול מכנסיים האחד של השני. לדבריו, גם לו לקחו פעם מכנסיים, אם כי הודיעו לו על כך (שם, עמ' 40 שורה 33).
22. גב' חכם, אשתו של הנאשם, תמכה בגרסת הנאשם אודות מציאת הכסף בכביסה. הודעתה במשטרה הוגשה (נ/4, מיום 1.5.13) ובה היא סיפרה כלהלן:
- ת.** אני אגיד לך מה קרה. אני מכבסת לו את הכביסה של המכבי אש בנפרד, עד שאני אוגרת כמות לוקח לי איזה שבוע שבועיים. כיבסתי לו את הבגדים, באתי לתלות את המכונה וכל בגד שאני מוציאה אני מנערת, ראיתי כמו דף כזה עם דיו, ראיתי גם בתוך של המכונה 10 שקלים, ראיתי את הנייר הזה שהיה בתוך הכיס, זה כיס כזה עם סקוץ, ראיתי שקית עם כסף. אמרתי לו בן כיבסתי כסף, אמר לי איזה כסף, אמרתי לו שהיה בתוך שקית כסף ושטרות אתה לא רואה זה יכול להרוס את המכונה. הוא אמר על מה את מדברת. בגלל שאני עצמאית שאלתי אותו אולי זה הכסף שלי והוא אמר שלא. למחרת הוא בא ושאל איזה כסף, הראיתי לו את השקית ושמתתי את זה במגירה, הוא אמר שזה כנראה של חבר וזהו הוא לקח את הכסף החזיר אותו.
- ש.** ספרת כמה כסף היה שם.
- ת.** כן, היה שם בערך 1900 ₪. היה גם כל מיני שטרות.
- ש.** השקית היתה (ס)גורה?
- ת.** לא. שקית ניילון כזו.
- ש.** מה קרה לכסף שהיה בתוך זה?
- ת.** זה התרטב טיפה ונהיה לח, הוצאתי שמתי על השולחן שהתייבש ובבוקר קמתי והחזרתי את זה לשקית אחרת ושמתתי לו את זה במגירה ושהוא בא הבאתי לו את השקית (ר' נ/4, שורה 3 ואילך).
23. בהמשך הדברים שינתה גב' חכם, במקצת, את טעמה, והוסיפה פרטים כלהלן:

- ש. ספרי לי מה הוא סיפר לך בדיוק כשהוא כבר סיפר לך הכל?
- ת. לפני כמה ימים הוא עבד שבת והוא סיפר לי ביום ראשון בבוקר. הוא בא כולו גמור ואמרתי לו בן מה קרה, אמר לי זוכרת את הכסף שמצאת במכנסיים, מסתבר שזה כסף שכל הצוות של המשמרת הקודמת שלו אסף, בשביל המסיבה של ראובן. הוא אמר לי שירן הכסף נעלם לפני כמה זמן ולא מצאנו אותו וחשדנו במנקה ורצינו לעזור לה אני ואשר. אמרתי לו איך זה הגיע אליך, והוא אמר שהוא נתקע בלי מכנסיים ושהוא לקח לאשר זוג מכנסיים במהלך המשמרת מהארון, הוא בא הביתה והוריד אותם וזה היה בכביסה וזהו. אני ישר התקשרתי למפקד שלו וסיפרתי לו.

- ש. לא נראה לך מוזר שהוא לא סיפר לך 8 ימים על המקרה?
- ת. בן לא כזה הוא תמיד הוא תמיד מנסה לפתור לבד, הוא מאוד מופנם.
- ש. יש לכם חובות?
- ת. יש לבן את ההלוואה שלו ממזמן, אני עשיתי הלוואה לאוטו לפני שנתיים של 30,000. אני במינוס של 6,000 כרגע... (ר' נ/4, שורה 36 ואילך).

24. בחקירתה הראשית לפניי הוסיפה גב' חכם וטענה כי במהלך חקירתה במשטרה החוקר ביקש ממנה לעיין בטלפון הנייד שלה. לדבריה, היא נעתרה לבקשת החוקר והציגה בפניו התכתבות במסרונים שלה עם הנאשם. לטענתה, מדובר בהתכתבות בעלת תוכן מזכה ברור, שהחוקר נמנע לרושמה בהודעה. עם זאת, גב' חכם לא פירטה מה היה תוכנם של המסרונים (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 15 ואילך). בחקירתה הנגדית, כשנשאלה גב' חכם מדוע לא הביאה עימה לבית משפט את אותם מסרונים, היא לא נתנה תשובה של ממש אלא אמרה "בגלל זה יש לי עורך דין", וב"כ הנאשם מצידו התערב וטען "זה מחדל חקירה" (ר' שם, עמ' 43 שורה 20 ואילך).

- ד. דיון והכרעה:
25. לאחר ששמעתי את עדויות עדי התביעה וההגנה שהעידו לפניי, וגם עיינתי במסמכים ובמוצגים שהוגשו ובטיעוני ב"כ הצדדים בסיכומיהם, אני מעדיף את גרסאות עדי התביעה על פני גרסאות עדי ההגנה. לא מדובר בהכרעה המבוססת על התרשמות מן העדויות גרידא, אלא בהכרעה המבוססת על מגוון של שיקולים, לרבות שיקולי הגיון וסבירות.
26. ייאמר מיד כי הלכה למעשה גדר המחלוקת בין הצדדים לפניי היה, בסופו של יום, מצומצם למדי. בסופו של דבר הודה הנאשם בפה מלא, אם גם בחוסר חשק, כי הוא אמנם נטל את הכסף מארנו של המתלונן. טענתו היחידה היתה כי עשה כן בבלי דעת, וממילא ללא מחשבה פלילית, וכי החזיר את הכסף מיד כשהתחוויר לו העובדות לאשורן. הנה כי כן, השאלה העובדתית היחידה הטעונה הכרעה לפניי היא האם הנאשם נטל את הכסף מהארון במודע ומתוך מטרה לשלול אותו מהמתלונן שלילה של קבע.

(1) שיקולי מהימנות:

27. על פני הדברים, גרסתו של הנאשם אינה יכולה לעורר אמון. הנאשם, מתחילת הדרך, זגזג בין גרסאות שונות תוך ניסיון להתאים את דבריו להתפתחות העניינים. אכן, כעולה מעדות הנאשם עצמו, הוא אינו מהסס לומר דברי שקר כאשר הוא שרוי במצוקה, ונראה כי בכל הפרשה דנא צערו העיקרי הוא על כך שדיבר עם המתלונן, כאשר לפי סברתו אם היה "סותם את הפה" הוא לא היה נתפס (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 25, וכן השווה שם, עמ' 38 שורה 5). לא למותר לציין עוד, כי גרסתו הראשונית של הנאשם - דהיינו "סיפור המנקה" - היא לא רק גרסה שקרית אלא גם טפילת עלילה נבזית, על אישה שהינה, על פי דברי הנאשם עצמו, בגדר חשודה-מידית בגלל עברה הבעייתית.

28. דומה כי ב"כ הנאשם ער לבעיית "פרדוקס השקרן" שבגרסת הנאשם. יחד עם זאת, כך לשיטת ב"כ הנאשם, הנאשם הינו אדם נורמטיבי ותם לב, שאמנם "עשה שטויות", "טפל עלילות" ושקר באופן "לא מוצלח", אך בשום פנים ואופן אינו עבריון (ר' בסעיף 17 לסיכומיו). ואולם, אין בידי לקבל קו טיעון זה. מחד גיסא, הנאשם העיד על עצמו כי הוא היה מוכן לטפול עלילת שקר נבזית על אישה חלשה, רק כדי לחלץ את עצמו מתסבוכת, וכי לא סיפר מיד את האמת למתלונן, הגם שהגדיר את המתלונן כ"חבר טוב מאוד". מאידך גיסא, מדברי הנאשם למר נתנאל עולה כי העבודה ברשות הכיבוי חשובה לנאשם מאוד והוא מבקש להישאר בה בכל מחיר. בנסיבות אלה, ברי כי הנאשם לא יהסס לסטות מן האמת הצרופה על מנת להימנע מהרשעה בפלילים, העלולה לסתום את הגולל על עבודתו האמורה.

29. לא זו אף זו. גרסאות הנאשם ואשתו הינן גרסאות המלאות על פניהן פרכות ושורת ההיגיון מחייבת את דחייתן. אף אם נתעלם לרגע מגרסת המתלונן אודות נעילת הארון, ואף אם נניח כי הנילונית עם מעטפת הכסף היתה אמנם בכיס מכנסיים שלקח הנאשם, עדיין לא ברור כיצד הנאשם לא הבחין בכך, כאשר מדובר בסכום כסף גדול שנאסף מכמה וכמה אנשים ולפיכך היה במעטפה לא קטנה. יתר על כן, אם אמנם התגלה הכסף בכביסה, לא ברור מדוע הנאשם לא סיפר את הסיפור המלא לאשתו באופן מידי, ועוד פחות מכך מדוע לא החזיר הנאשם את הכסף למתלונן לאלתר; כאשר עצם התנהגות זו של הנאשם אינה מתיישבת עם טענה לתום לב והיעדר מטרת גניבה. אין כל אפשרות, אפוא, לקבל את גרסתו של הנאשם.

30. להבדיל, גרסתו של המתלונן, שהעיד לפניי לפי תומו, היתה סדורה והגיונית. גרסתו של המתלונן אף מתיישבת עם הממצאים בשטח אודות הפריצה לארון, אשר נמצאו על ידי מר נתנאל. זאת ועוד, אין מחלוקת שלמתלונן, כמו גם למר נתנאל, לא היתה כל סיבה או מוטיבציה להתנכל לנאשם. לפיכך, ובהתחשב במכלול נסיבות העניין, יש לקבל את גרסאותיהם של המתלונן ושל מר נתנאל כפשוטן.

(2) טענות ההגנה בדבר מחדלי חקירה וחקירה משטרתית לא הוגנת:

31. ב"כ הנאשם האריך בסיכומיו בטענות שונות אודות מחדלי חקירה וחקירה משטרתית לא הוגנת. לשיטת ב"כ הנאשם, נדרשו במקרה דנא פעולות חקירה נוספות, כגון נטילת טביעות אצבע מהארון או עריכת עימות בין המתלונן לבין הנאשם, אשר לא בוצעו. בנוסף, כך לטענת ב"כ הנאשם, חוקרי המשטרה חדלו בכך שלא פעלו בשום צורה כדי לתפוס את הכסף שיצא מהכביסה, על מנת לבדוק אם הכסף אכן כובס כטענת הנאשם (ר' בסעיף 29(ה) לסיכומיו).

32. ואולם, אין לקבל טענות אלה. הטענה בדבר מחדל-כביכול של אי תפיסת הכסף היא אבסורדית ממש, שכן הנאשם עצמו טען שהוא לא החזיר את הכסף שכובס אלא כסף אחר, ועל כן לא ברור על

מה יצא קצפו של הסניגור. גם לא ברור, והדבר אף לא הוסבר בסיכומי ההגנה, מדוע עריכת עימות היתה דרושה במקרה דנא, במיוחד נוכח הודאתו של הנאשם בעצם לקיחת הכסף מהארון. זאת ועוד: נוכח הודאה זו, פשיטא שגם לא היתה תועלת ראייתית כלשהי בנטילת טביעות אצבע מהארון, שהרי הנאשם הודה במפורש כי אמנם לקח דבר מה מהארון (לטענתו מכנסיים שבהם היה הכסף).

33. ב"כ הנאשם הוסיף וטען בסיכומיו לחקירה משטרתית לא הוגנת, בכך שלא תועדו המסרונים שלטענת אשת הנאשם היא הראתה לחוקרים (ר' בסעיף 31 לסיכומיו). ואולם, גם בטענה זו אין ממש. סיפור המסרונים הנ"ל הינו תמוה כשלעצמו, ויותר מכל יש בו כדי לגרוע ממנהימנות גרסת אשת הנאשם. מכל מקום ברור, כי לא היתה לנאשם או לאשתו בעיה להציג מסרונים אלה כראייה מטעם ההגנה בבית המשפט, ומשלא הוצגו המסרונים המסקנה המתבקשת היא שלא היה בהם כלל ועיקר כדי לסייע להגנת הנאשם.

34. הנה כי כן, אין לקבל את טענות ההגנה למחדלי חקירה ולחקירה משטרתית לא הוגנת, ובוודאי שאין בהן כדי להצדיק את זיכוי של הנאשם, אשר אשמתו הוכחה לפניי בראיות התביעה כדבעי.

ה. סוף דבר:

35. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע בזה את הנאשם בביצוע העבירות שבהן הוא הואשם בכתב האישום, דהיינו: גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, והסגת גבול, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ה, 31 מאי 2015, במעמד הצדדים.